

یک پچھلے آزمان

مُنیر مومِن

شنگار: گدار پبلیکیشنز پسنی

1

(تو امیں حق عُمُر پہ شائرء)

اول چاپ

مارچ 2014

کمپوزنگ

الماس گالسنج

سرتاک سینگار

زیر مختار/ نذیر احمد

دانگ

1000

نہاد

200

شنگار: گدار پبلیکیشنز پسنی

ردءُ بند

پہ و تا دیوانگہء تئی زند سک آسان کتگ
چنکے نودءُ دو کیودر، یک بچیلے آزمان

- 8..... رنگ روجِ شپءِ گندگ
9..... مچکدگ
14..... پر بند
15..... دُریش اتہ ایوکی
18..... انچیں نکشے منی نگاہان انت
19..... تئگیں کشکے ے نہ شپادیں
21..... کوہءِ گنیا باں دمکِ دُریا

- 23..... شیشگلیں وابء ذراہیاں
- 25..... شپ بوجیکے سازگ بیت
- 28..... عشق ء وِیل ء شکار بُو ان
- 29..... کئے انت کہ امروز ء چیریں
- 31..... زمانگ ء راتئی زیبائی ء
- 33..... برے یک حاجتے سایاں
- 35..... چم تلاء کار بُوگ ء انت
- 37..... ہارنوں میتگاں گران انت
- 39..... شپ
- 46..... دل تہار ء زہیر کبیر
- 48..... تاکد گنوک عشق ء بچاریت
- 50..... یا بہ ساز زندانے
- 51..... کر پاسکیں برمشے ماں
- 53..... درد ء مہرم بباں کجا
- 54..... برمشے دیوانگیں چار راہ ء
- 56..... تہاری یا تگارے بُوگی انت

- 58..... دل درامد چہ کشک ء رہنداں
- 59..... مہر ء شانے تراچنان ء دیاں
- 61..... ریکزارے نیکہ گیا بانے زرے
- 63..... دزگٹاں چہ سیم ء سناں
- 65..... دوشی کدوہاں نال اتگ
- 69..... واہانی سکرات
- 71..... تماشا
- 72..... شہزاد بُو
- 77..... ارمان
- 78..... دل معنا بیت
- 80..... پچار
- 82..... دنیا
- 83..... وداریک انت جہان
- 84..... ہستی ء میت ء بشود
- 86..... دارگی انت بلے
- 88..... مسک ء امیریں ملگوراں

رنگ روچِء شپِء گندگ لوٹنت
دوست وابِء وڑا گندگ لوٹنت

تو کہ شہمے ئے بلورےء تھا
چمّ تئی ساہگِء گندگ لوٹنت

- 90..... شپ کہ گٹ ات پش نہ کپتہ
- 91..... انگریں اہدے بیا کشیں
- 94..... ہو رک اینجو مکن
- 95..... دمبرتگ انت نگاہ وتی
- 96..... ارمان روکیں انگر انت
- 98..... شانتلے دور نا لگ انت منا
- 100..... تنگیں دل دریا واب
- 102..... مرگ ء موسم بوتین انت
- 104..... چٹاں واب لٹاں دعا یے

من تئی سہتی آں
 آسیں ورنائی ع بارماں کوپگاں
 تو بگندے مہ زانے منا
 من گرو چانی تئی ساہگے رستگاں
 من کہ ہمداتی زینا کی چنگ
 تو نہ دیستگ منا،
 گڈے تو

وہدے ہامین بوت
 تئی اے مچانی گرکاں کلونٹاں چہ گیش
 بینگیں کسہانی وتی اوش من ڈرتگاں
 تنگہی.....

اے وائوگیں یک روچے ات
 من کہ گوستاں چدا
 سادے پا داں اڑات
 چو کہ کبے مارے پتاہان کنت
 انچو تنگیں چماں پتا تگ منا

مچدگ

5

تنگہی.....
 اے تئی مچدگ
 ہو رے گوات عسرا
 ڈرتگیں عکسے عڈروشم
 لڈ اتگ چہ جلشکانی شہر عوتی
 چو کہ پیرزا لے کنٹیں منیم عوڈا
 گوں وتی ہستی عڈیک دنت عکپیت
 تنگہی.....

پادے پادینک ء بس کٹکیں مک اتک
 چُخت آدینکیں سوتانی زپتیں بدن
 اتک ء پادانی چیرا منی پڑشنگ انت
 من پہ سد مُشکل ء
 مار پیچیں بدن نز آرتک وتی
 دیدگاں چہ در اتک ء دلانی تہا ایر کپاں
 بوتگاں

انگریں تَن و ہدے وتی نوبت ء
 نرمیں رگانی نیام ء منی بال اتہ
 کندگی بوتگاں
 بس ہما انت پدا.....
 ہو رسالے ء مہتل بہ بیت
 یا چراگے چہ بانگواہ ء پیسر مریت
 کاروانے گسر بیت چہ کشک ء وتی
 یا انا گاہ ء یک زیرے

6

واہیں دمکان ء پادین پادادنت
 دُرس چار انت منی میمگا
 من.....
 من اے سہتی
 وتی داگ ء پونگیں زیبائی ء
 مانش ء قبرباں
 تنگہی.....
 سک شرگت گسر بوتگئے
 زندگی.....
 شہدیں زیبائی ء کندگے اوں نہ سگیت ادا
 تو نہ دیستگ منا
 من تی سہتی آں
 من کہ اے زینا کی وتی
 چوگلوٹ ء تی مچانی چیرا چنگ
 دل گشیت
 تو پدا کمیں واٹرکتیں

عُ سرون ء منی داگ ء پونگیں زیبائی ء
 مانش ء
 یک گروچے ء گونگے جتیں
 یکدمے
 من گوں دل ء، گوں رضاء وتی کنڈاتیں
 ع پدا من ء تو
 عتئی مچکدگ
 ہر سہیں وپت اتیں

7

پر بند

زندگی آلو تانی گیا بانے
 و ہد ء ارواہ کیوتی قبرے
 گسے کنیت گونگو یے مالیت
 ع کسے ار سے کشیت
 تو کہ رنکے ء جملکش ء
 تو کہ پلے ء سر پ ء
 تو کہ مسکے ء سہا ہانی سر اتالان بے
 تو کہ سنجے ء،
 سر ء شو دگ ء کائے منی پچمانی تھا
 من بلے اہدے ء پابنداں
 نہ تراناں دردے
 من بلے مہرے ء واہنداں
 نہ رنداں کشکے

ذُرپش اتہ ایوکی

زندگی کہ ادا

یک گنگیں نلے

بیوسیں ساہداری ۽ بلم ۽ گورا

بیٹواری ۽ نازینک رومست کنت

زنگاں زوریت دل ۽

دیدگاں جُست کنت

چو کہ ماں دور بنیں چاتے ۽ کپتگیں

تُن ۽ شہم ۽ وڑا

چوتہاریں شپ ۽

بے چراگیں دریگے ۽ پچ بُوگ ۽ حاجت ۽

چو کلوه ۽ وڑا

چو کہ بچکندے ۽

ذُرپش اتہ ایوکی

8

اے ایتکی دوا یے نہ انت

جنگل ۽ گل کت ۽ کوہ پر داتگ انت

زی ادا

کیلگ ۽ گور ۽ کوہ

مسکیں گیا بان ۽ زر

گل چہ دیدگاں کپتگ انت

مرچی ایں رنگ ۽ بُو

اے چڑکا

اے دیوال ۽ برمش ۽ دریگ

بس توارے ۽ سنگ ۽ سرازنگ انت

بچ نیست انت ----

تہ الہانے گوشاں بجن

۽ ندارہ بکن

چو کہ بیکواہیں مندر یکے ۽

ترانگانی وڑا

چوشپء

چوتھاریں لدء کپتگیں سوجنء

ڈرپش انتہ ایوکی

گند گائے چراگے ءدوتاں چہ ہلکے ٹھیت

ہلک ءزوریت گسے

رہنیں یک دُتے ءکٹور ءتہاچیر دنت

داں کہ اے ماہ ءروچانی تو آپ سرجم بہ بیت

پہ وتی چٹکیانی گم ءزندگیں شانلے

کنت و ہدء پلوچ ءوتی

پہ دگہ بید ہے بال کنت

و ہدء دستانی انگار کپت انت زرء

چو کہ بے عکسیں آدینکے ءواہگ ء

چو چراگ ءلہء

چو کہ ناڈ راہ ءبے ستریں اُپا رگانی وڑا

ڈرپش انتہ ایوکی

انچیں نلشے منی نگاہان انت
منیم ءپاداں زری پتاہان انت

مرچی بُن گپتگ انت دلانی ہلک
سُہب ماں سُرگیں قباہان انت

تنگیں کشکے ے نہ شپادیں چراگے ے
گوں دیدگاں نہ تران ے چے ہمیں چراگے ے

سواہان کنت سلاہاں پتو گوات ہر شپء
تہنائیں میتگے ے گنویں چراگے ے

چو کہ گروک شہم ے ے چو زیمیر ے نج ے
بندگیں شانتلے ے کہ بالیں چراگے ے

ہر میتیں دریگ ے تئی برمش نرپنگ انت
گواتانی ہمزبان ے ملنگیں چراگے ے

دیدگ زہریں موسے ے سنج بوتگ ے
انجیریں شاہڑانی شدیکیں چراگے ے

تئی ساہگ ے مہ ڈرپش انت منی درد چوں کنت
پرمہریں دیدگے ے تنہیں چراگے ے

نوں گلہانی دَنز رُدان انت تئی ساہگ ے
دودانی کونہیں ہلک ے نوائیں چراگے ے

ہر پاس بالاں من ترا ارواہ ے مانش ے
مے گوستگیں شپانی تو واییں چراگے ے

ہوشامے بر کنان انت منیر دیدگاں منی
رژنائیں نورے تو تنگیں چراگے ے

کوہِ گیباباں، دَمکُ دریا روشنا

تو چراگے تئی دُنیا روشنا

سمہنت بندیں دریگانی نصیب

چم سلامت ہر تماشا روشنا

بیا زمستان پوشگِ انت میتگِ

بیا منارا آس پیڑا روشنا

مُرتگیں مردانی ارماناں کُنت

رتلگیں قبرانی ڈیوا روشنا

یل نہ داتگ من تئی نامِ گرگ

گواتِ کرتگ ہر چڑکا روشنا

سُہب بوسیت شنگیں ملگوراں تئی

شپ چدا رپنگ نُوں پادا روشنا

پیسرا من پو بال ات دل وتی

بوٹکنت استال رندا روشنا

تو کہ جُزائے جُزائنت ماہِ روج ہم

تئی مسافر کوشِ ہر تا روشنا

دُریشِ تو وابانی ہنکینِ وتی

من وتی کولانی دیما روشنا

ہر گجا چاراں منیر گنداں وتا

مہر تئی آدینکِ پٹیمِ روشنا

شیشگیں واب ء دراہیاں پروش ءے
نشنگ ءے پرشگیں بُیاں پروش ءے

کنداں کنڈان ء ہلکہاں پروش ءے
انچو کہ جۆزی دانگاں پروش ءے

دیدگاں دام ء موچکین چت اُنت
تو کہ وہمانی بانزلاں پروش ءے

اے کلاتاں چرت نازین اُنت
پہ کئے سوتانی مُہرگاں پروش ءے

پیشداراں کنیا دل ء چُنڈاں
تو و راجانی سَنّاں پروش ءے

گزر کُور ء سُر اُنت تئی گیگان ء
پرچا چونگدیں لُدّگاں پروش ءے

نہ ہتم رنگ دنت دریگ ء دراں
نہ تو چَمّانی مژدہاں پروش ءے

شب بوجیگے سازگ بیت
واب چراگے بالگ بیت

گواتء جستے دستء انت
دریا چوں بادینگ بیت

تنی ملگورء کیفء مجء
بیگاہ پئے سُرگ بیت

آپ کوارء نشت نکنت
آس دلء پھریزگ بیت

انچو کہ تو راست گُشتے
ذروگ اوں انچو بنگ بیت

گواتء مکتب مٹ کتگ
آسء رسم، ربیدگ بیت

گوں ما زندگ بُو زانئے
لہتے زہر ہوادگ بیت

سینگ ہلکے آبادیں
مہر مہ بیت تہ کیگ بیت

لبزاں ہر کس ستر کتگ
گنگیں اہد و چیدگ بیت

زیبائی تئی رنج مہ بیت
دل و پدا ریپنگ بیت

ایچو چراگانی نیامء
تہنا شب دلوارگ بیت

عشق و ول عشکار بو ان انت
مرگ مئے ہمتوار بو ان انت

دوست و یارانی سرگیں گلہ
جنگلے و گبار بو ان انت

چونیں ہامینے کہ درچکانی سرا
رنگ تئی آشکار بو ان انت

تو نیاتک ے و پل اوستانی
نوں سرچکانی ہار بو ان انت

منزلانی چراگ مرتنت منیر
کشک ہم بے ودار بو ان انت

تئی دردء چاڑ انت کہ گوانزگ ء انت جہان کلیں گوں رنگ ء داباں
اے چول واپینگ ء انت مارء اے چول مارء سُرینگا انت

مئے جُنز مہتل پہ جلوہاں تئی مئے کردگوں واہگ ء تئی ایمن
چو پاد کشک ء شہازگ ء انت چو دست کار ء سُرینگا انت

منیر گوات ء زبیں ارواہ کئی مہلباں انچو شور داتگ
بچار کوش ء گوں لہمیں کراماں اے کوہسار ء سُرینگا انت

15

کئے انت کہ امروز ء چیریں رازاں چو آشکار ء سُرینگا انت
تئی زبناکی ء گوں جنان انت منی توار ء سُرینگا انت

تا کہ چو بے رنگ ء چاڑ ننداں تا کہ اے دامن اپتک مانیت
زہیرے پادینکاں زیرینیت گناہے شار ء سُرینگا انت

بچار زند ء پردیں ارواہ تئی رنگ ء بندیکے ء گوں بستگ
اے تئی ایں بیگہ ء کپوتانی ہر کتار ء سُرینگا انت

زما نگ ء راتئی زیبائی ء گشگ لوٹاں
من ماہے آں نہ چرا گے بلئے بلگ لوٹاں

ہمے دمان ء ہتم کنیت ء بیت منی مہمان
ہمے کہ ایچ وٹا ڈن ء من در کپک لوٹاں

تئی گم ء گوں منی جند ہم شریک نہ انت
تئی زہیر ء من ایچ وٹاں چکرگ لوٹاں

مس سستگاں چہ وتی ممیم ء مہرگ ء یم ء
تئی انارک ء سر ء ار سے آں بدگ لوٹاں

ابید ایچ تئی رنگ ء دگہ مہ مانیت ہیچ
وتی من اہد ء ہما گچن ء کنگ لوٹاں

دمانے پمنا اتکے، زر انت دل ء دنیا
اے روچ ء کاپر ء جکے ء ماں جنگ لوٹاں

من زندگاں کہ تئی گواہی ء بدنت کسے
من نشنگاں تئی کلوہے وٹا دیگ لوٹاں

برے یک حاجتے سایاں برے نوکیں گے میناں
منا درماں بہ رپینیت ءِ دردے من بہ رپیناں

سگارے، مرکبے، قبرے نہ داوا نہ گبارے اُست
کئے انت اَنگہ سُریناں کنت مند یلاں نِگاریناں

حیالانی دَگ سَبر انت ءِ وَہانی رَگ تالان
زمین چو آزمان ءِ انت ءِ درداں شینک چاریناں

17

اے دل اے مہلبیں رَنگانی حدیرہ سلامت بات
اگس موسم بہ مٹیت من دگہ نیمونے بادیناں

کجام رَشک ءِ آوا تَریت کجام ہنکین ءِ منزل کنت
دَمے پیسر بیاتکیناں یا سہتے پش بہ کپتیناں

تئی اوست ءِ طاعت ءِ ستک ءِ بہشتے سازاتگ پمن
نِگاہ چو سجدگ ءِ ذرتکنت دریگاں بے نمازیناں

ہما ارمان ءِ رشنا کن ہما کُوہنیں دل ءِ بالین
اے شپ داں منز لے بُرتگ چراگاں نوک گابیناں

منیر شیدائیں مُرگان ءِ منی ہلک ءِ امانت گوں
ہتم ماں بانؤلاں پینگ کپوتاں دل گیا بیناں

چم تِلاہ کار بُوگء اَنت گُشے
واب اِستار بُوگء اَنت گُشے

تو کُجائے تی شیدا ءِ گنوک
نوں پدا سار بُوگء اَنت گُشے

مرچاں کندانء شلنت چہ پتھاں
اَرس مگار بُوگء اَنت گُشے

زہر ناک اِنت مئے جیڑگانی بدن
وہم سیہ مار بُوگء اَنت گُشے

دردء چاڑے نہ لڑتے گوشت
دل گنہگار بُوگء اَنت گُشے

تو کہ ہنکین وتی مٹاگ
کشک بازار بُوگء اَنت گُشے

رنگء آسء تی شودگ لوٹت
زہیر لیگار بُوگء اَنت گُشے

پتچ ملگوراں کہ چراگانی
کارواں گار بُوگء اَنت گُشے

پننا سارتیں مہر شہزادان اَنت
شینک تی شار بُوگء اَنت گُشے

ہار نُوں میتگاں گرانِ انت پدا
 درپ ہوشامِ سرِچانِ انت پدا
 وہدِ توکل چوکڑبِ پڑشنگ
 بانو لے جمبراں اڑانِ انت پدا
 آسِ ذرچکے پدا کشک لوٹیت
 امبری ہور مہروانِ انت پدا

من نُوں زاناں کہ کشکِ مٹائیت
 ہمسفر کھی یے رجانِ انت پدا
 سنیل بکن وہدِ نیتِ رنگاں
 بدگشانِ انتِ بدکنانِ انت پدا
 زی تئی زیبائیِ رنگاں گورتگ
 درودِ ہامین پدگرانِ انت پدا
 کوش دیوانگیں بیگاہِ منیر
 زہیراں جیگِ منی مُشانِ انت پدا

شپ

(1)

اے تہاریں شپ منی بینائیں دردِ ہمبلو
 پرچہ بندیت بانڑاں
 اے کشک غدرِ گیمرتکلیں
 پشہمی ترمپے، پہ چڑکائی بلوریں ٹکڑے
 چہ آزمانِ سبز کیں دریاءِ آدمِ رپتگنت
 بیامنی بینائیں دردِ ہمبلو
 بیامنا چوسنگ ے
 دستِ کن آپِ دردِ دے
 بلکیں رُ دیت برمشے غشہ روک بیت
 تو ایوک ے، من ایوکاں
 غایوک انت اے وہد چو ویرانگِ
 تہنائیں یک چئی بے

20

(2)

دلِ و باز لوٹ اتگ
 وتی زمانگِ شپِ راجم پرکناں بکئے
 وتی تہا کہ سر جتگ
 ہزار کشک قبر اتنت
 ہزار رنداگوں وتا
 من ڈیک وارت غکپتگاں
 پداگوں دست موشیاں
 وتارا دیست من
 تنی رنگ غزیبِ درگہ
 تراگوں آلوتِ اتاں
 ”اے شیشگاں بزورِ
 کمیں نورماں بکن بدئے“

(3)

کسانکیں چڑگہ ے نہ بوت
 چہ جٹگل ءسبک ترانت
 واب وہدے بال کنت

 واب وہدے بال کنت
 تہ دیدگاں سماء نہ بیت
 نہ چراگ چک جنت
 نہ سرچہ ءچہ آلو تے رُ دیت
 کسانکیں چڑگہ ے نہ بوت
 من جیرگا اتاں
 مرگ ذرچکانی کہ ارمان انت
 پچے بال کنت
 ہورکیں پچانی کدوہانی دراں بندکناں
 سرجنناں وپتگیں دمکانی تھا
 شپ وتی مہراں پیچان ءمنی دیم ءگوزیت

21

(4)

اے تہاری زرے
 چم گشے راچن انت
 پُل ءاستینیں چادرئی
 درپشگ ءانت منی
 بے وتیں ایوکی ءزرے
 چو کہ آچارے
 بیامنی دیدگاں
 شار ءلمب ءبہ بند
 ءبہ برگوں وتا
 یازر ءسینگ ء
 چو چراگ ءبہ بل
 ماہ ءپیم ءبہ چم

(5)

پُر حرید انت
منی گیا بان ءِ کپوتان ءِ بگش
بلکیں نُسُلکیں سینگ
اوں نہادے کار انت
بلکیں بُن گپنگیں پریات اوں
کار ءِ بیانت
پُر حرید انت
منی گیا بان ءِ کپوتان ءِ بگش
جنت ءِ باگیں کدوہاں
وتی چٹانی تھا چیر دے ات

22

(6)

ہمسفر اے تُوئے
یائی اوست ءِ شپ انت
چوتہاریں زرع
چول جنت دیدگاں
شنگ انت ہر نیمگ ءِ
چو کہ گیا بانے ءِ
ہمسفر بیادریگاں پُوش
داں مہ چاراں کس ءِ
ہمسفر بیامنی دیدگاں داگ دے
داں مہ گنداں وتا

(7)

چو پچداریں د مکے نصیب ء شپ
 کہ تاب وارت ء گار بیت وتی تھا
 اگس اے آ زمان آگہ انت
 گڈ ابکش کہ بر مشے، تر مپے دیم دے
 دل ء نگاہ چورہ انت
 ہے دمان ء ٹیٹی یے توار کنت
 چو آس ء ذر چک ء آپ ء روشنائی ء
 منی تھا ردیت
 رجیت، پر شیت ء گار بیت
 من بر مشے آں، من تر مپے آں
 توارے آں ء آسے آں
 بلے شپ انت
 ء پچداریں دمک ء ہر پدگ
 کہ ایروت تھاری ء

23

دل تھار ء زہیر کبر یک بچلے آزماں
 گڑنگیں چمانی آسر یک بچلے آزماں
 پہ وتا دیوانگ ء تی زند سک آساں کتگ
 چکے نود ء دو کپودر یک بچلے آزماں
 شہمیت چو دوریں گروک ء ہشک بیت نمب ء وڈا
 زند ء مرگ ء پُرس ء سر بر یک بچلے آزماں

اے زمیں کا ہے کہ رُستگِ نوبتِ سگی شے
کلکشانِ تَرّ و مانترِ یک پچیلے آزماں

اچ تئی اہدانی کوہدیاں گوزیت روت انت کجا
بڑگیں اوستانی گوترِ یک پچیلے آزماں

موجریں وہمانی تنداں پوشِ اتگِ دنیا منیر
برہنگیں ستکانی رہسرِ یک پچیلے آزماں

داں کد گنوکِ عشقِ بچاریت و تا بُروت
دُرسیں دریگِ کور انت تماشا کجا بُروت

ہر تابِ دامنِ ادا قبر انت دلِ غُ نگاہ
اے پچداریں دمکانی تا لہ کجا بُروت

بل مہرگیں زہیر مہ دوچ گیرِ دامنِ
انچیں سبقِ وائین کہ زوتاں دلِ غُ بُروت

تئی شیرکینیں ودارانی ہامین پاشک بیت
اے دیدگانی تئن پہ واب ء کجا بُروت

مردم کسانیں شہمے بہ گندیت گنوک بیت
تو انجو زبیدار ءے کہ سبرے سرا بُروت

ماتئی زہیر ء روشنیں دز ء مساپریں
کسے بییت گوں ما نہ بیتیں جتا بُروت

انچیں گے بد ءے کہ بہ نکشیت زما نگ ء
بوشنتیت چوکو ہسار ء ء مار ء وڑا بُروت

کسے منا چہ وہد ء جتا معنایے پدنت
پہن ادا بییت نہ گوں من چدا بُروت

یا بہ ساز زندانے یا پُروش باریکے
چنچو ریس اتگ و ہماں بے تماہیں بندیکے

ہلک چہ تئی جلوہ ء رنگاں انجو سَر رتکہ
بیا بچار ہر دیدگ بینگانی کانیکے

اے کہ رہسراں شنگ انت تئن ء داتگنت بالاد
اے مسافریں ذرچکاں گوں نہ انت کلگیکے

گوں وتا توازہ کنت وتی وتی سرا کندیت
شہر کہ گنو کے ء مرچی درتگیں جگیکے

ہیسکگان ء وارث نیست ارس ہم درآمد مئے
واہگ ء شہیدان ء پُرس ء نیکہ پُرسیکے

دردِ ہے ڈیوا کہ نہ کُشنگ شپِءِ گواتِ
اے چمِ دگہ وابےءِ نمارانِ انتِ برے گوں

چاڑے کہ تئی دیدگِءِ تاسِءِ انتِ، بہ رتیچِ
تُر سے کہ منی شہرِءِ گبارانِ انتِ برے گوں

اے گواتِ کہ ارواہِءِ سرا شنزیتِ زباداں
سازانی دلِءِ دستِ سمارانِ انتِ برے گوں

اے موسمِءِ گوناپے نہ کُشنگِ ماں دریگاں
اے اوستِ گُشے جمرے گوارانِ انتِ برے گوں

دَزیے کہ مُنیرِ رہسراں اُشتاگِ مہ چارے
شہمے کہ وتی دامنِءِ دارانِ انتِ برے گوں

26

کرپاسکیں بزمِشے ماں توارانِ انتِ برے گوں
نیمِ چچی چوٹاے کہ چارانِ انتِ برے گوں

دردے کہ منی زیرِءِ پیچانِ انتِ، مہ جیرے
زہیرے کہ تئی کسہءِ آرانِ انتِ برے گوں

بے سُدچہ وتِءِ چہ وتی دنیا گنو کے
تئی مہرگاں دابانی شمارانِ انتِ برے گوں

درد ء مہرم ہباں کجا بُرواں
سار ء بُرجم ہباں کجا بُرواں

شپ توئے، شہرتو، چراگ توئے
نوں مس جہندم ہباں کجا بُرواں

تیر زیبائی ء کمان ء انت
مرگاں گوں رم ہباں کجا بُرواں

گوں تئی لڈگاں مہ لرزیت دل
ایچو مہکم ہباں کجا بُرواں

ساہگ ئے زرد ء آپسے چم ء
بے تو سرجم ہباں کجا بُرواں

27

برمشے دیوانگیں چارراہ ء ہتم رودینیت
تڑیت ارواہ ء وتی گاریں کلپتیاں پولیت

کندگ ء ارساں ماں یک تاسے ء میگ لوٹیت
روچے روچے وا منا درد ء تلب کندینیت

ایچ منا دُور بہ بیت گوات ء مُکاماں دُزیت
کلنیت تڑوک ء تہ اوتاگے چہ آس ء کشیت

اوست ہنکینیں گنو کے تئی گیابان نسیب
انگریں کو کو آں زوریت ء گدانے سازیت

زیمینیت وتی پادینکان ء جمبر گوار انت
آ منی دزاهی ء کتورے ء وڑا مٹائیت

مئے گنوکى انت هما ء مئے سر ء سار هما
چم ء کرکینک ء تھا مہلبیں سجاں مینیت

انہی نودے بہ شنزیت ذرہیں دیدگ بُڈ انت
انہی آسے بہ جُزیت دلاں پیرائیت

چیری واگ ء میتاپ ء من انگر کشنگ
تُن وتی بینگیں شینکاں منی لُٹاں مالیت

انچیں شہے منیر گیابان ء رَجیت بازارے
انچیں بچکدے کلاتانی دلاں تَرینیت

تہاری یاتگارے بُوگی انت
اے ماہ ء راگبارے بُوگی انت

اے وہے کہ کدوہاں واب ء نیلیت
یا گیابان ء دیارے بُوگی انت

دمانے بار دنت ہوشام ء شہرے
نوں دریا ریکزارے بُوگی انت

ماں جند ء اندرے ہر کس بہ ٹپیت
اچیکى کوہسارے بُوگی انت

پناہ دنت دُرسیں وسواساں دلانی
اے بیوانکی دیارے بُوگی انت

تو امیں عُمراں گوانزگ ء کنت
ہما کہ پہ گدارے بُوگی انت

ہے کہ نشتگ انت چمانی توکا
منیر اے ترس مارے بُوگی انت

دل درامد چہ کشک ء رہنداں
کپتگ ہوشام شگلین شنداں

تو و دیم ء منی ودارا ء
من کئی اہد ء ساہگ ء ژنداں

ہرجاہ چارے تو ہتم رودین ء
چم اڑان انت گوں شیشگیں تنداں

پہ گنوکی اڑان ء گیشٹان انت
دل گوں دانائیں وہد ء رہنداں

من منیر شاہیں وہد ء ہمساہگ
تن نوشان ء شینک پر بنداں

مہر ءِ شانے ترا چنان ءِ دیاں
دودمانے ترا چنان ءِ دیاں

تو کہ ہمراہ ءِ زمین ءِ کشکاں
آزمانے ترا چنان ءِ دیاں

ماہ ءِ استال تئی چٹماں و پس اُنت
سُرمہ دانے ترا چنان ءِ دیاں

وہد وپنگ سگار ءِ ساچان ءِ
بیا کمانے ترا چنان ءِ دیاں

بل چوارس ءِ تئی گُٹ ءِ بہ رچاں
تئی نشانے ترا چنان ءِ دیاں

بُو کپوتے ءِ دل ءِ بست ءِ بیا
بُوچ ءِ دانے ترا چنان ءِ دیاں

تو منی پاداں کشک پیڑات اُنت
من گِدانے ترا چنان ءِ دیاں

پرچا ٹھلانی تِلاہاں رنچ ءِ
نُگرہ دانے ترا چنان ءِ دیاں

پَلّے پوشیت منیر مئے اہداں
بیا زبانی ترا چنان ءِ دیاں

ریگزارے نیکہ گیابانے زِرے
کدّھے تئگیں پیمانے زِرے

ما تئی چّمء تہا شوہازاتگ
گوئڈکیں پیڑگا ہے، آزمانے زِرے

مُج کہ نندیت گندئے کوہء دامنء
گزنگیں اپسےء کاہدانے زِرے

نوبتء بیواہیں چمّاں مان گُو
دز بہ کپتیں کدّء درمانے زِرے

ہرکسء گوں بوت نودی ساہگے
بہر بہوتیں گندئے انسانے زِرے

ما پتو ہرروح نشتء گوپنگ ات
کسّھے سارتیں زمستانے زِرے

تو گسر بوتئے کہ سستگ اچ منا
دیدگے، اوستےء مہکانے زِرے

بے ترادیوانگیں اے دل منیر
پزشگیں بوجیگی سگانے، زِرے

دز گٹاں چہ سیم ء سناں
نشتہ لنبو جوڑ کناں

مرچاں اچ تو بیہالاں
مرچاں گوں وت گپ کناں

چم گوں پاواں دل تگ انت
دل دروہان انت گلبناں

وہد ء پوڑ ء بوریناں
درچک ء داراں شنیر کناں

دیر انت تر ء گرد نہ بیت
دیر انت کہ من بے وطنان

سرگرگی انت توشگ نیست
مرگ ء وتی من رہن کناں

چینچو کبر بگوچاں من
دانکہ وتارا در بہ جنان

موہ نہ بیت کہ توناں تئی
بیاراں پہ وت سر بکناں

دُوشی کد وہاں نال اتگ

پُر زِ میریں دردے نہ بُتگ تالہء
پیریں چنالے عُبْنِ ع
ارمان چوتا کان رتگ انت
دمبرتگ نالوکیں غلاں
کسے ادا پُڑشتہ دلیں
دِ مکانی بالادء
نہ مالیت مہلبیں دُعاہاں وتی
من گوں وتی ہو رکیں دِلِ ع
دِگُوش اتاں

33

دِل چوکپوتے بیوس ات
نہ شہمے رُستگ ہلکہ ع
ننیکہ چڑکایے بل ات ماں دیدگاں
کہ ناگہاں.....
دُوشی کد وہاں نال اتگ
آثر اپے زِ میر مال اتگ

دُوشی کد وہاں نال اتگ
ہدیر ہاں کسہ گتگ
زندیک ہنوشیں مہلبے
سُہب ع ہمک چانٹ ع سرا
پر رتچیت زلپاں گُو پتگلیں
وہم ع گماناں بہر کنت
شام ع تلا ہیں میتگ ع
کنپانی جو یے کنت رواں
چوماہکاں.....

دوشی کد وہاں نال اتگ
 ہڈیر ہاں کسہ کتگ
 نوبت گوں چو لاں چکیوئی
 چوکہ ملنگ ء سر بتگ
 منزل جناں
 مستیں ملارانی سرء
 واب انت ء آگاہ انت برے
 روج ء گوں رنگ ء جلوہاں
 کنت دست ء مندریک ء وتی
 دُرسیں گناہاں ٹلسیں
 ماں پاک ء پیچاں ماں جنت
 دوشی کد وہاں نال اتگ
 ہڈیر ہاں کسہ کتگ
 بیم چور میزانی سر پے

بیوانکی ء شیب گپتگ انت
 ماں وہد ء بوگانی شماں
 وہمانی دز رُودیں کشار
 چو جتگے ء سبز اتگ
 سہبانی مسک ء مہلبیں
 پر شاہ گوات ء رُپتگ انت
 شام ء تلاہیں میتگ ء
 کنپانی جو ء تم کتگ
 دزے کہ تالان انت سرا
 در دے کہ پیچان انت وتا
 گوں زندا سمیں ہلکہ ء
 د مکانی ذراج ء مار تپچیں لنگاں
 نہ شہمے رُستگ ہلکہ ء
 نیکہ چو کا یے بل ات ماں دیدگاں
 دوشی کد وہاں نال اتگ
 ہڈیر ہاں کسہ کتگ

وابانی سكرات

(دارڈنبر 6 پسنی)

پزشتگیں اوستانی ڈنن سیرگیں

پمکے ۛ سنگ ماں

بدتواریں دودے ۛ دست ۛ کنگ

ۛلنئیب داریت میتگ ۛ

انگریں چماں گوں چاریت میتگ ۛ

تو کہ بارداتگ

منی چیدگ وتی ارواہ ۛ گنگیں مانش ۛ

من تی چہرگ وتی چمانی لنجیں گبہ ۛ اوگار اتگ

تو مکش کہ من کیاں؟

ۛمن نہ ڈساں ہیچ ترا

تو زاننن تو وتی

میت شمشنگ ماں کجام چانٹ ۛ دپ ۛ

35

دک چواپس ۛ شدان انت ۛ گو زنت

پا دمال انت آدم ۛ اوبادگ ۛ

بے چم ۛ پونزیں آ بکت

ٹیللیں وابانی سكرات ۛ چودنز ۛ جل اتگ

من وتی دوستگیں پچے ۛ تہا سرکش اتگ

داں مہشرے واب ۛ گڑات

چوتزبی ۛ یک آ مگیں اوتا گے ۛ

سنگ زمانگ

اے دمان ۛ روج ۛ ماہ ۛ سال

شدگان ۛ گسر بوتنت چہ یکے دومی ۛ

چومہرگ ۛ

کنن بزانت کہ تو کجائے

من گجا

کس وتی جاہ ۛ نہ انت

بس ٹیللیں وابانی سكرات ۛ چودنز ۛ جل اتگ

تماشا

نہ ایمنی ءِ جلسکے نہ درد ءِ آشا یے
 ہمک داب ءِ تھا و اب رنگ ءِ دریا یے
 نہ کوئیں رسم ءِ وڑا انت نہ نوکیں داوا یے
 شپا دیں پادے ءِ پوشیت دیدگی تا یے
 روان انت چول جنان ءِ گشے کہ دریا یے
 تماہ ءِ آس ءِ تھا مان دنت زیبا یے
 نگاہ ءِ دامن ءِ نز آرگی تماشا یے
 ماں و ہد ءِ سینگ ءِ سینگارگی تماشا یے

36

شنزان بُو استین بدن

شنزان بُو استین بدن
 شنزیت تی نودیں ترانگے
 گیدی ملاریں چول جنت
 من گوں ملوریں جیڑگاں
 دیم ءِ کناں اہد ءِ بُت ءِ
 دک ءِ دریگاں شر کناں
 سُبہان ءِ بیگا ہاں گُوپاں
 ساچاں پہ زند ءِ موسے
 شنزان بُو استین بدن

شہزاد بُ استین بدن
 کیفانی تنگیں تمن
 شکیت وہدے رہسراں
 بیگاہ برپیں کدہء
 انگاریں زیمیاں مان کنت
 نوشت وتی تہنائیء
 شہزاد بُ استین بدن

شہزاد بُ استین بدن
 وزواسء مونجاں کبریں
 انجیں پدانکے ساز اتگ
 دُرسیں دریگاں میتگء
 مستء خماریں شائتلے
 چچیت وتی چمء تہا
 بیت نرم نرمء سرکپاں
 شہزاد بُ استین بدن

شہزان بُ استین بدن
 تو گوں بلوریں شہزگاں
 چو سنجء پیمء بتلگ ءے
 اے رنگ رنگیں ہلکہء
 دمکانی تالہ گوں وتی
 مور دانگاں تو نکش اتہ
 من پہ تئی یک شہمء
 اے عمرء تزبی کش اتہ
 شہزان بُ استین بدن

شہزان بُ استین بدن
 سیہ مار زندانیں شپے
 تہنائیء چمماں دجیت
 زیبائیء رسیان کنت
 بل گوں تمبیں الوتاں
 شل گوں چراگیں بانزلاں
 چممانء اومانے بدے
 وابانء درشانے بدے
 شہزان بُ استین بدن

ارمان

مارچوں سفر کشت ،

ہمے وڈا

جنگلے چوں بے سماء بے پکار بال کنت

آپ چوں پیچ وارت عوچول جنت

زمیرے چوں چست بیت عوچہل کنیت

گواتے انچوکول دنت

آس چون بے طلب بلیت

ہمے وڈا

اے شہرء دمک عومیتگاں

چوآپ عوگوات عوزیمراء

چوآس عومار عوجنگل عوباں

گجام رنگ مٹ بیت؟

گجام دردانسریت؟

دل معنابیت

اے گور بشانگ بانوریں امروز بچار

کنڈیگ گوریں یک مرگےء

ماں سُنٹ عوچتہ عوبال کتہ

ہیج سوت نہ سر پتگ چاگردء

ہیج دانک نہ کپتہ ہنکلیں عو

بس مونجے تاب عورلیں وراں عوگوست چدا

کہ گال نہ بنت دل معنابیت

یل آس کراریں درگاہ عو

یک سہتے زمستان جاگاہ کنت

یل درد رُبیدگ مٹابیت

عو زہگ پہ ماساں پاس جنت

گوں رنگاں ساز آنت نازینکے

یالیئے لٹناں چسپین آنت

کہ گال نہ بیت دل معنا بیت

کئی گیرء مرگ چمیں بُت اُنت

بیگاہ ۛ دریک ۛ سرکش اُنت

نیم بالیں گبارے رہ سراں

ہونکلیں گلوہ یے پر رتچیت

استین نہ ثرانت ساہگ بنت

نوں برمش کش ۛ یا چاڑ رُن ۛ

کہ گال نہ بنت دل معا بیت

کدواب کپیت اے گم گریشک

چم نزکتت گل آوازاں

اے اہد ۛ شریش ۛ شیکو یں

ہر شاہ ۛ سرا

شپ چول وراں ۛ جیڑاں اُنت

کہ گال نہ بنت دل معنا بیت

40

پنجار

(۱)

تو چراگے بوتین ۛ

من وتا شپے سازات

نیکہ بالو یے بوتان

نہ وتا دریکے کت

نہ کہ دیدگے بوتان

تو چراگے بوتین ۛ

من چراگے بوتیناں

دُنیا

من تئی زیبائی ء شیشکے ء تھا
 ایر کر تگ پوت
 سبز یں ہڑ اے ء ساعتے
 یک کدو ہے
 کدوہ ء تھا شیر کنیں کُو کُو یے
 یک در یکے،
 کہ سہب ء سرا
 تیاب ء چو لانی پُر ز میریں ہر مشے ء چ بہ بیت
 سارت ء رزنائیں یک
 ہر دیں تہنائی یے
 اری ترمپ ء وڈا
 کد ء یک مہر گے
 کہ بدار بیت منا، ء ترا ء ہڈا ء منی

41

(۲)

دور بے یانژ وک ء
 پمن شاہگان ءے تو
 سہب بیت یابریگاہ
 پمن میز ء سبز ءے
 پتو سر جناناں من
 گوں شُد یکیں ڈیواہاں
 پتو دمبراناں من
 گوں زنیپیں ارواہ ء
 ہر روز مش رودیناں
 تو منی چرا گجاہ ءے

ودارِیگ انت جہاں دیوالے ءِ پُشت ءِ شپ دِیما
چو کاہاں دل ءِ واپیں سپر دِیما ءِ شپ دِیما

من پر رِیچاں وتی ہوشام ءِ اوتاگاں کہ سرِیگراں
وتی چولاں پتاہان انت منا دریا ءِ شپ دِیما

نہ اے کشکاں سگے راشیت نہ بیے پاواں پیڑانیت
من ءِ ارمان ءِ دل تہنا جہاں تہنا ءِ شپ دِیما

تئی اہد ءِ گنوکاں زہر چارینگ ہمک ڈیوا
چو مار ءِ تاب وارنگ واہگ ءِ کشک ءِ شپ دِیما

منیر من گوں دل ءِ نشت ءِ چراگیں دردنازینت انت
مدام نادینت ما پُشت ءِ وتی دنیا ءِ شپ دِیما

ہستی ءِ میت ءِ بُشود ءِ بدے
آپ ءِ آس ءِ تہا بُشود ءِ بدے

چل ءِ پولنگ انت منی شال ءِ وڑا
شہر ءِ گوات ءِ منا بُشود ءِ بدے

دیدگاں بل گوں گباراں سیل انت
ار سے چو مہرگ ءِ بُشود ءِ بدے

سنیلی استونے ء منا گشتک
آزمان ء لد ء بشود ء بدے

گل شہموکیں چو کا وپت انت
نوں شپ ء نیت ء بشود ء بدے

زیمیاں چٹانی داگدار کتت
اے چراگ ء پدا بشود ء بدے

43

دارگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت
جنزگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

ہرکہ نشک وتی مانش ء سگرء
تُرسی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

تئی زہیرانی ہلک ء نشانے وتی
پوگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

نیم دنت جیرگانی شپیں جنگاہ
لکلی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

چارنگ مرچی آدینک من نوبت
کندگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

وہدء آدیم گوں تو دے، کتر ہے
جلگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

من و زاناں منیر مہرتی پمنء
زندگی انت بلے زندگی موہ نہ دنت

44

مسکء ابیریں ملگوراں دستے شنگیں دستے پچ
آس بلوریں دیدو کاں شھے شنگیں شھے پچ

دانکہ گوانزگ آگاہ انت دانکہ ارماں ثران کنت
زرء تلاہیں لیلواں پاسے شنگیں پاسے پچ

تاس شکونیں اہداں مے بلے ہارے زوریت روت
تنگیں گل اکراراں روچے شنگیں روچے پچ

اوست ۽ تنداں دون کنتت پہ تئی ودار ۽ بیواب انت
پزشتہ میمنیں روشنداں زمرشے شنگیں زمرشے چچ

بورماں کسہ نال بہ بنت ۽ زہم ماں شیر ۽ زمرش بدنت
وہد ۽ گیا میں کوہ دیماں ہلکے شنگیں ہلکے چچ

دیتگ منیر تو دائم گوں ذرچک ۽ داراں ہمزیل ۽
بیوانکی ۽ ہنکیناں شیر ۽ شنگیں شیر ۽ چچ

شپ کہ گٹ ات پشت نہ کپتہ دل آگاہ
پتو نشہ گوں من نہ وپتہ دل آگاہ

ما چو شیر ۽ رنگ ۽ کماہ وسواسے
ما چو کسہ نشہ ۽ گوپتہ دل آگاہ

مے واپانی تزیک ۽ ماہ ۽ برکت بوت
اچ ما انگہ دور نہ رپتہ دل آگاہ

چہ تئی زیب ۽ درگاہ ۽ بے بہر نہ انت
پاسے روک انت پاسے سرپتہ دل آگاہ

ما وتی مهرء مُسلّا تچ کت
ماں گنہگار بوتگیں دمکاں

مرچاں تہنائیء جاگ لک انت
بیا گوں مگرازےء چنیں دمکاں

نیست کسے کہ بہارتیں لوگء
دل شدیکء مسافریں دمکاں

واب سہبء ذرئیں چنڈگ لوٹت
کسے روپان انت وپتگیں دمکاں

سائکلوں ریزانتت کرارانی
بیا چو توکء گوراکنیں دمکاں

46

انگریں اہدے بیا کشیں دمکاں
یا زمستانے پر دئیں دمکاں

شہر آرتگ کیا چگل داتگ
مرچی دریاء پر شگیں دمکاں

کئے بکوچیت ء در بہ گچیت منا
ڈراہی ء بار داتگیں دمکاں

جگے چوئیں عاشقیں ارواہ
تاب دنت آبریشمیں دمکاں

ماہ استالیں دیدگاں رتچیت
سُرگیں شہر ء شپگیں دمکاں

گُلّیں دنیا منیر ایوکت انت
بیا گدان ء وتی بریں دمکاں

47

ہورک اینچو مکن بیگہ ء کدہ ء
دور دے دُورمی ء دوزہ ء کدہ ء

تُن سررتکہ وہد ء کہ نوں ایر کنت
تئی ملارانی کھن ء تھا کدہ ء

دَرپ وہدے اُیتانی گُلّیں پُرشنت
کُمب ء کُمب ء بکن کدہ ء کدہ ء

تئی زہیرانی رہناں بُموکاں، کناں
گم شناسیں دل ء پیسہ ء کدہ ء

ایر بکت انت دُوئیں دیدگانی متاء
تُن ء آپ ء مکن کسہ ء کدہ ء

دُمرُتگ انت نگاہ وتی تُن ۽ نوشگ ۽
ترمپے اوں پش نہ کپنگ زمین ۽ تلاوگ ۽

امروز ۽ حیمہ ۽ را ما گیا بانے ۽ جنگ
جاہے بُوتیں نندگ ۽ راہے پہ لکگ ۽

زند ۽ دیان ۽ نول کناں راہنے پہ وت
دریا ۽ چولاں بنداں تئی تہت ۽ پاگ ۽

آس ۽ را رہنیں چم ۽ تہا چون واب کئیت
انچیں دلے بہ بیت کہ بموکیت ندارگ ۽

درد ۽ زہیراں یلن یلئے وہد ۽ برہنگی
دریگہ پرستیں بکملیں تونے پہ پوشگ ۽

پہ کئے متیر بہ نکشاں اے آدینکیں گاہاں
کسے ادا نہ جنت وتی جند ۽ چہرگ ۽

ارمان روکیں انگر انت
پہ نمئی ایں سہے زر انت

استال مرگاں وارنگ انت
آہو چڑگاہاں چر انت

چٹماں سرپنت بے موسم ۽
دز رودیں ہوشام ۽ بر انت

شب مولد انت تئی مہلب ۽
روح تئی لقاء چاکر انت

تالہ گباریں میگہ
آچش کٹیریں جمہر انت

اُستانء موکل دات من
گراں کیمتی زہرے یور انت

دردے جبینء قبر بوت
استال چٹاں اندر انت

آزمودگیں دردے دئے
کندگ تئی پیداور انت

گواچی مئے زہیرانی منیر
دویریں ولایتاں سر انت

شانتلے دُور ناگا انت منا
باریں کئے گوشدارگا انت منا

شینک ء استال رپتگ انت تاگلو
آزماں تہنا کوپگا انت منا

کمیں بیا کہ ترا بچاراں من
پہ وتا زہیر بُوگا انت منا

روچے روچے کہ وتا من گنداں
چاراں تئی درد سازگا انت منا

انچو کوہن انت کہ ترادات نہ بیت
وہد دزمالے کیسگا انت منا

نوں پہ شانے پو من مُرت کناں
زندگی دوست دارگا انت منا

تو کہ دُور ے منی چراگ تئی گم
روح ے رَہمان ے بالگا انت منا

50

تَنگ انت دل دریا واب
شپ زیبا نہ زیبا واب

پاد پتانت اکراراں
چم نہ گند انت پرچا واب

واب مہ کپ کہ شپ پُلِیت
در کائنت پہ سواد ے واب

تو ڈیوا تو استالے
بیا مئے شہر ء پیرا واب

شپ چو کلات ء امپتگ
واب انت چم تماشا واب

دوشی گوات ء سک کشنگ
رتکنت درچک ء چیرا واب

چماں چات ء دور دیاں
در کاینٹ چہ تاس ء واب

مردم وپسنت زوت منیر
آگاہ بنت سرُون ء واب

51

مُرگ ء موسم بوتین اَنت
مَردم، مردم بوتین اَنت

وہد بُوَتیں بوجیگے
عاشق مالم بوتین اَنت

ذِ راجِ انتِ راہ کس گپ نہ کنت
چیدگِ مردمِ بوتینِ انت

سارتیں جمر بیگاہِ
دوستِ مولمِ بوتینِ انت

مہرِ بوتیں ہنکینے
گم پہ موسمِ بوتینِ انت

زند چہ مرگِ بوتیں جتا
یا ہمدروشمِ بوتینِ انت

پند جنانِ انت چم منیر
کشک آبریشمِ بوتینِ انت

چماں وابے لٹاں دعایے رہن کتہ
ما دل موکِ اتِ یا دنیا یے رہن کتہ

تئی اے گنوکِ پتو ہچی دات نہ گت
یک امروزے یک فردایے رہن کتہ

بیا کہ وتارا من چہ سواساں پیچ گپتہ
پہ تئی برمشاں چچی تایے رہن کتہ

مرچی پدا چہ زندِ گامے پش کپتیں
مرچی پدا ما یک داوایے رہن کتہ

لئیب کتہ گوں تئنِ چولاں دائمِ ما
ثرپے کٹِ اتِ یا دریا یے رہن کتہ